

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. XII. Votum vulneribus Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT XII.

Votum vulneribus Christi.

SITIO. & iam exaruerunt fauces e-
 mortuo palato. Nec duram quis-
 quam sitim leuat. Immanis inclemē-
 tia, potum animo delinquenti, &
 iamiam morituro negare. Vina pro-
 pinas? mors in hoc poculo est. Nolo
 vina, quacumque gemma rideant,
 quocumque flauescant auro, qua-
 cumque enata vite. Fel merum mihi
 sunt & sitienti mors animæ. Aquam
 præbes? quid mihi fontes & flumina
 narras? nec toto satier Oceano. Nisi
 fontes largiaris euaporato amati cor-
 pore salientes, aut torrentes oculis
 proruentes, aut flumina latere de-
 currentia. Hæc si concedis, satior.
 Magis tamen sanguine leuor. San-
 guinea namque hæc sitis est, sangui-
 ne sedanda, & non nisi amati sangui-
 ne. Vt non immeritæ iam cant vo-
 ces

ces anhelō sitibundoque pectore
ductæ,

*Sanguine quando tuo satiabor, vulnere
quando?*

*Quando eris, ð, nostris spongia vulneri-
bus?*

*Quando dabis nostris latices tua vulnera
Christe?*

*Quando bibent quidquid sanguinis im-
pluitur?*

*Quo plus Christe bibes, plus sanguinis ex-
undabit;*

*Quo minus ebiberis sanguinis, hoc mi-
nus est.*

*Ergo, vis sanguis fluat ut de diuite ve-
na,*

Largius hac bibito, largius ipsa fluat;

*Sin mihi vis sanguis fluat ut de paupere
vena,*

Parcius huc bibito, parcius ipsa fluat.

*Fluat. & mystis lachrymis duo flumina
surgant,*

*Sanguineis lachrymis flumina mysta
tuis;*

Flumi-

Illumina per salebroſa tibi ſuſpiria ducta,

Nam placet ingenio fractior vnda tuo;
Perq̄ genas qua labitur aſpera. deturpataſ,

Esſe ſoles in qua remus & vnda ſimul.
Qua ſulcante genas, felix innauigat æquor,

(Chriſte ſit eternam) mens tua fideſ
ratiſ.

Satior hoc Chriſte medicabulo flumine tuo; ſatiare pœnitentiſ & amantiſ meo. Felix tu mihi ſpongia purpureo rore madida, qua & abſtergas noxia, & largiaris profutura. grata ſim ego tibi, qua quidquid hic melioriſ ſanguiniſ nomini fluat tuo. Fruamur hiſ mutuo ſpongiis fontibuſq̄; dilecte mi. Sed prior ego fruatur. Nam ſi tuoſ ſubtraxeris; elanguet neceſſe, adeoq̄; & moriatur omniſ vena mea. Diuite currant tuæ fluxu; diuite current mee. Verũ quid quæro fonteſ? null⁹ mihi orbis emeſ
tuen-

tiendus, aut tamquam vellera vlti-
 mo sole quærendi. Video in procin-
 ctu perennes desideratosque fontes
 dilecti mei manibus, pedibus, latere
 scaturientes. Quoscumque non iam
 illex malorum improba, sed amica
 exasperat sitis, accurrite; quoscumque
 non carnis fatua, sed melior deco-
 quit flamma cælo reponenda, accur-
 rite. Patent fontes, fluminaque diu-
 te manuum, pedum, lateris scaturi-
 gine proflua. Nulla hic auara dexte-
 ra, non pes retractior, non emarci-
 dum latus, & succo suo viduum.
 Prodigia hic fluunt flumina vena-
 Quæ non longo circuitu nascuntur
 in maria. Bibite & saturamini qui-
 cumque noui nostri Gedeonis mili-
 tia digni. Bibite & inebriamini qui-
 cumque digniori iam militiæ Chri-
 sti nostri sanguine tamquam sacra-
 mento adscripti. Quid heres anime
 lauari his fontibus potes, natate flum-
 inibus, nauigare Oceano, omni-
 bus

bus
 prou
 Pecc
 lachr
 fange
 Ve
 medi
 nusq
 verec
 bis de
 stus f
 ne? h
 na, cr
 guis h
 pera.
 vbi de
 cede &
 tium
 despe
 atern
 ra & h
 late d
 Pedes
 circu

bus exsaturari. Aude. Nam & vltro
prouocat, qui profundit. Ne time.
Peccata terrent? lauare his balneis
lachrymis, sudore, pectorali lymphā
fanguineq; dilecti tui natis.

Verecundia retinet? quid æger ad
medicabulas verecundaris aquas?
nusquam magis quàm in re salutis
verecundia noxia est. An expecta-
bis donec præcordia depascatur æ-
stus sera pœnitidine, sera relectio-
ne? horres maiestatem? clauis & spi-
næ, crux & lancea, lachrymæ & san-
guis hominem suū loquuntur. Pro-
pera. Distulisse in re salutis, fatuum;
vbi de æternitate concertatio est. ac-
cede & fidenter hauri. Fiducia, ini-
tium salutis est. Nimijs timor, & in-
desperationem vergēs ad infelicem
æternitatem semita est. Ergo prope-
ra & hauri nec contentus fluminibus
latè diffusis, capita ipsa fontium pete.
Pedes amplectere, stringe manus,
circumdare lateri. Nusquam parce.
etiam,

etiam, ô liceat! cū sanguine animam
 bibe. ô pedes! quando vos amico la-
 chrymarum proluam balneo? quan-
 do siccabo cum dilecta, cuius in Eu-
 angelio decantata laus est, capillis
 ancillantibus? ô manus! quando in-
 figam casti pudoris oscula? nec di-
 mittam, donec cum luctatore tuo
 benedixeris mihi seruo tuo?

O latus! quando conuoluar tibi,
 audaci licet, amico tamē nexu? quid
 fores pulsas anime? ingredi. Pa-
 tent ostia. Nullus hic iudex, carnifex
 nullus est. Medici, patris, sponsi tui
 thalamum hic habes. Ingredere. Ne
 parce. Etiam interiora pete. Nec ve-
 stibulo contentus, atria percurre. ad-
 eoque magnæ huius domus intima
 scrutare. Nec intactum quidquam
 permaneat ab auida auarâque manu
 tua. Rape. Furtum hic omne, victo-
 riæ seges est. Nec sacrilegia pertimes-
 ce. Tuum est quidquid hic est, amati
 donatio. Etiam cur ipsum rape fe-
 lix

lix pa
 sine a
 tuum
 Falle
 doliq
 risare
 enim
 lo. P
 vulne
 ebriet
 re qua
 mam
 mati
 ô poc
 maria
 tione
 vulne
 Vber
 Quid
 an for
 possu
 ra. Se
 loqu
 sunt h

lix prædator. Ac ne excors tamquam
 sine anima maneat dilectus tuus, cor
 tuum repone beata demutatione.
 Falle, si potes. Dulces amoris ludi
 doli que. Nil time. Fefellisse in amo-
 ris area vicisse est, amasse est. Neque
 enim vltra amorem doli, aut sine il-
 lo. Prius tamen satiare & inebriare
 vulneribus. Ne verere. Laudata hic
 ebrietas est. Quin & ante disrumpe-
 re quam finem statuas. Felix, si ani-
 mam in his poculis posueris, si in a-
 mati vulneribus animam efflaueris.
 ô pocula, fontes, torrentes, flumina,
 maria. Bibam tantum æterna pota-
 tione, nec antè finem poculis, quam
 vulneribus sanguis. bibe anima mea.
 Vbera sunt purpureo lacte plena.
 Quid matrem verecundaris infans?
 an fors hic aliquis ludit? mentiri non
 possunt matrem distenta lacte vbe-
 ra. Secretum premat vtero, vbera
 loquuntur. Audenter inuola. Tua
 sunt hæc vbera. Tua sunt. Quæ non
 tenui

tenui auaraque venula nutrimenta
 spargunt, sed ingenti ostio nutritia
 flumina fundunt, prodigoque sypho-
 ne excutiunt fontes. Aude, & bibe a-
 nima mea. Manant hæc vbera tibi
 siti restinguendæ, pro dactæ saluti
 redhibendæ, vitæ reparandæ. Fruere
 delitiis iam plena ab vberibus geni-
 tricis tuæ. Nusquam minor error quæ
 in vbere. Nusquam alimenta certio-
 ra. Pascere anima mea tam diuite flu-
 xu, purpureoque plena lacte gaude &
 exulta, non iam dupondio, sed O-
 ceano satur. Verum neque hic inter
 peritura lilia, sed inter æternaturæ v-
 bera commoraberis, exsatiata ab v-
 beribus lateris dilecti tui. A quibus
 nulla te tempestas, vis inferorum
 nulla, quocumque ferro aut dextera
 reuellat, præmiaque nulla quocum-
 que sponsore oblata; minæ nullæ
 quocumque carnifice intentatæ re-
 trahent. Hic requies tua magna ni-
 mis, vt ingenti iubilo æternum canas.

Dilectus

*Dilectus meus in ihi, & ego illi inter vbera
commorabitur.*

Felix commoratio pendentis in-
ter vbera purpureo lacte plena. è q-
bus sugat hauriatque quidquid ma-
gnum, quidquid optandũ: quidquid
deliciarum gaudiorumq; in omnem
eternitatem voueri aut sperari, quid-
quid largiri cælum potest. fiat. & iam
in solidum renuntio gaudiis, cæloq;.
Nam quod cælum dilecti mei ma-
num, pedum, lateris vberibus, aut
excogitari nobilius, aut desiderari
possit maius, in quibus eternum pas-
car amoris mei nectareis fontibus
vndiq; circumstagnantibus? nescit
amor parcere, si amor est. Quin &
prodig⁹ omnis amor est, si amor est;
nec finem statuit, donec se totum
transfuderit in amatum. Concedat
hoc mihi amor meus, totusq; felici
commigratione transeat à purpureis
hisce vberibus suis in amantem hanc
animam, æterna hac migratione &
commoratione beatam. CAP.